

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopenjska petletna 4 kr., pri večkratnem ponavljanju dajo se popust. — **Velja za Ljubljano** v upravnishvu: za celo leto 8 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 3 gld. 60 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. **Po pošti velja** za celo leto 10 gl., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 249.

V Ljubljani v soboto, 31. oktobra 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z 1. novembrom prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10.—
„ pol leta	„ 5.—
„ četrt leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6.—
„ pol leta	„ 3.—
„ četrt leta	„ 1-50
„ mesec	„ —50
za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Velečestitim gospodom volilcem dolenjskih mest in trgov!

Dne 2. in 5. junija t. l. naklonila mi je večina volilcev v skupini dolenjskih mest in trgov častno dostojanstvo državnega poslanca. Prečel sem težavno, odgovornosti polno breme s trdnim sklepom, vrednega se skazati laskavega zaupanja. Hrepenel sem le po jednom smotru, na stran pustivši vse malostne prepire in ničeve osebnosti: vse svoje moči posvetiti blagru naroda slovenskega in zanemarjenim koristim svojega volilnega okraja. Razmere Vaše so mi bile po vsem znane, tužni položaj, kateri Dolenjca tare, najhujše tare med vsemi Slovenci, segal mi je v dušo; drugega namena nisem imel, nego po svoji skromni

moči potezati se za Vaše gmotne in duševne pravice.

Žalibog, nevesele skušnje so me kmalu prepričale, da v sedanjih razmerah svojega cilja doseči ne morem. Istina je sicer, da me je državnozbornska desnica počastila z mnogimi in jasnimi dokazi svojih simpatij. Zlasti po svojem govoru v adresni debati, s kojim sem označil tudi popolnoma nezavisno svoje stališče, prejel sem v tem oziru od najbolj merodajnih veljakov toliko odkritih in častnih pojavov, da o teh simpatijah niti dvojiti več ne morem. Hohennartov klub sprejel me je v svojo sredino, velika večina slovenskih poslancev skazala mi je prijateljsko naklonjenost, za katero jim morem le iz dna svojega srca biti hvaležen. Le z neke strani se je vedno ugovarjalo in se ugovarja, da Vaša volitev, volilci dolenjski, ni bila prosta, da sem marveč izvoljen le vsled nezakonitega vladnega pritiska; in ta trditev, neosnovana po mojem najboljšem prepričanju, omajala mi je stanje v državnem zboru ter prečrtala moje najboljše namere. S pravnimi razlogi se tako aprioristično nasprotje nikakor ne dá ovreči. Drugega mi tedaj ne kaže, nego odpovedati se za sedaj svojem mandatu ter znova sklicati se na samooblastnega volilca, češ, narod sam naj z novo volitvijo dokaže, ali je izbor moj bil pravilen izraz njegovega mnjenja, ali goli proizvod nezakonitega vplivanja!

In še drug razlog me sili, da dam slovo državnemu zboru in da v novi apelujem na rojake volilce. Slehernemu izmed Vas, kedor koli kaj umé o parlamentarnem delovanju, je znano, da se poslancu, ki želi svoje dolžnosti vestno spolnovati — in le takih potrebuje dandanes tužna

Dolenjska — prilika za uspešno delovanje ponuja večidel v odsekih. Kar se govori v zbornici, naposled vendar le nima toliko dejanske veljave. Stoprav v odseku ocenja se delavec, zamore vesten zastopnik koristiti svoji deželi in svojemu okraju. Zaradi tega sem si prizadeval, da bi prišel v nekatere važne odseke. Ker sem novomeškim malim obrtnikom pri volilnem shodu meseca septembra bil obljubil, da se bodem potezal za interese obrtnega stanú, in ker mi je na tem, da se naša domača obrtnija, na pr. ona v Ribnici, povzdigne s primernim obrtnim poukom na posebni strokovni šoli, želel sem priti v obrtni odsek. Ravno tako sem skušal, da me izvolijo v davčni odsek, ker sem uverjen, da treba predrugačiti našo zastarelo davčno sistemo, da treba bolj enakomerno razdeliti zlasti našo pridobnino in dohodkarino, katera sedaj prehudo stiska malega davkoplačevalca, dočim velikega kapitalista skoro nič ne zadeva. Ali — zamán je bilo moje prizadevanje! Tudi v tem oziru se je jedino le to naglašalo, da je pravokrepnost moje volitve še dvojljiva, in posledica tega neutemeljenega ugovora bila je ta, da navzlic najboljši volji do sedaj nisem v nobenem odseku!

Ali gospóda, po nepotrebnem čas tratiti, po zbornici postavati in le včasih debat v njej udeleževati se, to — odkrito povem — ni po mojem okusu. Izbrali ste me, ker ste zaupali moji energiji in moji delavnosti; v sedanjem položaji pa tehi lastnosti ne bi mogel skazati v oni meri, katera se mi potrebna vidi za vestnega dolenjskega zastopnika. Znam sicer, da je zadnja moja volitev bila skozi in skozi legalna, zakonita, ter da lahko do zadnje pičice ovržem dotične proteste; znam tudi,

Listek.

Mati in dete.

(Črtica v Vernih duš dan.)

Borna soba delavčeva. Na trohleni mizi leži še nekoliko skorije kruha. Petrolejna svetiljka motno obseva ves prostor, pač turobna osvetljava ta večer. . . . Pri oknu stoji mlada žena in zré ven v jesensko pokrajino.

Dolgo takó stoji v misli utopljena, naenkrat se naglo vzravna.

Veter razpršil je v daljavi megle — in pred njenimi očmi pokažejo se temni obrisi vaškega pokopališča.

Na to se počasi obrne, a oči njene se vpró na igrajoče se dete v kotu pri peči.

„Pojdi, Ančika! Bove šli nekam. . .“

„Kam-li, mamica? Na polje — v gozd?“

„Boš uže videla, le idi!“ . . .

In šli sta. . . . Dete je po poti skakljalo kot jagnje; mati stopa počasno, zamišljeno.

Konečno dospete na pokopališče. Čuda, da mala Ančika ni veselja skoprnela. . . . Videča

goreče svečice. . . poseda, piha v nje, diha si v ročice in šeta okolo grobov.

Otroče naglo zažgoli in vpraša priprosto, nedolžno:

„Kedo pa je prižgal te svečke, mamica?“

„Tam-le oni otročki!“ poučuje mati.

„In zakaj so je prižgali?“

Mati se nekoliko obotavlja, potem pa dé raztreseno:

„Da bi tu gorele!“

„In čemu tu goré?“

„Za mamice. . .“

Dete trenotje molči. Ne umeje, ne gro mu glavo.

„A so te one mamice, o katerih si mi pravila, da so tu pokopane in imajo na sebi bele srajce?“

„Da, da. . .“

Dete umolkne, a kmalu mu šine v glavo zopet druga misel ter zvedavo vpraša:

„Ali boš li, mamica tudi ti pokopana?“

„Tudi, tudi, drago dete. . .“

„In potem ti bom na tvojem grobu prižigala svečice — kaj ne, kaj?“ smeje vpraša dete dalje.

Mati razprostre roke, pritisne dete k prsim in je poljubila na čelo. Za nekoliko časa vrnili sta se domov. . .

* * *

V kotu delavčeve izbe, tam na desno od mize stoji borna postelja, kakeršne nahajemo samo v najrevnejših rodbinah. Gorenja odeja je odgrnjena.

Nad posteljo visi podoba Matere božje, a na postelji sami pa dremlje mlada žena, na pol še oblečena. Po obliči razlita jej je blodost, oči ima od bdenja, kakor je videti, vse medle in trudne; hitro diše.

Tik postelje stoji otroška posteljica — v njej pa leži plavolasa, mala Ančika.

Veter zatuli v okna, zagrinjala se zmajejo v pregibih.

Ančiki jame prihajati tesno. . . spomina se na pokopališče. . . Naglo začne ihteti in se spusti v jok. . . Prestrašena mati se sklone k posteljici:

„Za Boga, Ančika, kaj ti je?“ jekne skrbljivo.

da se nisem z ničemer pregrešil niti proti duševnemu, niti proti gmotnemu blagru svojih volilcev; in tudi o tem sem uverjen, da je nova volitev za moje volilce spojena z marsikatero občutljivo izgubo, z denarnimi žrtvami in potratu dragocenega časa. Nikar Vas tedaj ne pozovem z nova na volilno borbo zaradi kake trme, izvirajoče iz boleznega čestiljuba; gre temveč za stvar, za mili narod naš in za vitalne Vaše koristi, in v tem imenu obračam se zaupno do Vas s sledečo izjavo:

Prisiljen po gori omenjenih razlogih izročil sem danes svojo odpoved visokemu predsedstvu državne zbornice, ob enem proseč ga, da takoj blagovoli posredovati v ta namen, da se kar hitro mogoče razpiše nova volitev. Pri tej priliki stopim zopet kot kandidat pred Vas, na podlagi starega, Vam itak znanega programa. Vodilna misel temu programu je in bode: vzajedno z drugimi slovenskimi poslanci in našimi naravnimi zavezniki na temelji narodne enakopravnosti boriti se za duševne interese vseh Slovencev, na tej jedino pravični podstavi, to je enakopravnosti, pogajati se za sporazumljenje z našimi so- deželani ter z vsemi močmi delati za gmotni prospeh vojvodine kranjske. Teh idej prešinjen predstavim se Vam, velečestiti gospodje volilci dolenskih mest in trgov, kot kandidat za bodočo državnozbornsko volitev.

Pokažite še jedenkrat, da je volilna pravica v Vaših rokah, in da gre neomejena le Vam.

Na Dunaji 29. oktobra 1885.

Prof. Fr. Šuklje,
deželni poslanec.

Proti žganjpitju.

Minolo nedeljo vršilo se je v Švici narodovo glasovanje o vladni predlogi gledé alkohola; narod sprejel je vladno predlogo z 214 000 proti 135 000 glasovom. S to predlogo se v važnih točkah preustroji ustava in vlada dobi v roke orožje, s katerim se bode mogla vspešno postaviti nasproti žganjpitju. Po tem novem zakonu izključilo se je izdelavanje in razpečevanje žganja iz vrste onih obrtov, katerim je švicarska zvezna ustava jamčila popolno trgovinsko in obrtno svobodo. Nežganim pijačam priznavajo se po zakonu marsikateri prednosti in svoboščine gledé obdačenja. Jedro novega zakona pa je vpeljava davka na žganje. Obdači se doma izdelano, kakor tudi iz inozemstva pripeljano žganje, kakor tudi žgane vode. Čisti

Dete se spravi na noge, rosne oči upre v mater in pade zopet nazaj na blazinico. Mati tolaži dete.

„Ah, mamica — moja zlata mamica!“ kliče dete — a zopet mu šine v glavico druga misel...

„Umri, mamica, moja zlata — umri!“

„A zakaj, dušica, čemu?“

„Da boš mogla tudi biti v beli srajci v grobku.“

„A zakaj, dete drago?“

„Ali mari ne veš, da hočem na tvojem grobu žgati tudi svečice?“

In jasno ter veselo zazre materi v oči.

„Da, da — umrla bom — le spančkaj, dušica!“ tolaži mati, dokler dete ne zaspi. — — —

Ni dolgo trajalo in žena na postelji se strese, dvigne utrujeno glavo ter se ozira okoli.

„Kaj pa je, dete moje?“ tresočim glasom vpraša; nehoté stegne roki proti posteljici.

Iz posteljice čuje se hrpanje in pretrgani zvoki kratkega dihanja.

Mati se nagne — in vzame dete v naročaj; prime je za ročico — ta je gorka, medla, obliče otrokovo ko piruh rudeče, majhne ustne osipane, bledi očesici na polu odprti. — — — Detetu se meša.

dohodki od tega davka ostanejo kantonom po številu njihovega prebivalstva; vendar morajo kantoni vsaj deset odstotkov od teh dohodkov obrniti v to, da se kolikor možno zabrani razširjanje žganjpitja in njega vzroki ter posledice.

Švicarska zvezna vlada bavila se je mnogo in korenito z žalostnimi posledicami, katere provzroča obilo uživanje alkohola po vsej Evropi; žalostne, skoro obupljive razmere doma prisilile so jo do preustrojbe ustave v dveh točkah, žalostne razmere, katere so nastale vsled preobilega uživanja alkohola.

Dvajset odstotkov umobolnih, trideset odstotkov beračev, štirideset odstotkov navadnih zločincev in devetdeset odstotkov v posilno delavnico obsojenih je alkoholikov. Ni posebno čudno, če kdo nenavadno umrje vsled preobilo užitega alkohola; samomori vsled užitega alkohola ponavljajo se kaj pogostoma. Švicarska zvezna vlada bavila se je tudi z vzroki, kateri napotujejo narod k žganjpitju. Trditev, da se žganjpitje razširja vsled delitve zemljišč, ovrževa zvezni svet z zemljevidom, na katerem je narisano število zemljišč in zaznamenovano število žganjpitcev; in iz tega zemljevida se vidi, da število zemljišč ni v nikaki zvezi z žganjpitjem, pač pa je zvezni svet našel glavni vzrok žganjpitju v tem, da je žganje v nekaterih kantonih zelo nizko obdačen, v tem ko je na vino in mošt nastavljen velik davek.

Vzrok žganjpitju je torej v prvi vrsti v davku, katerega imajo nalagati kantoni na pijače, tako da se pred hudo obdačenimi drugimi pijačami odpirajo vrata cenejšemu žganju. Zvezni svet je uvidel, da se mora na žganje postaviti velik davek, da se žganje bolj podraženi vsaka druga pijača ter da se uničijo male tovarne žganja, katere izdelujejo deloma čisti strup. Ne bodemo se ponatančneje bavili s posamičnimi določili zakona, omenimo naj samo, da je v zakonu nekaj določb, katere so na škodo prostaku, katere morda dajejo pri kupovanju žganja nekako prednost bogatinu, vendar je navzlic temu narod sprejel predložen zakon z ogromno večino glasov, ker je uvidel, da se je bolezen tako globoko uže zajela, da treba hitre in korenite pomoči, in ta da se more najti v visokem obdačenju žganja.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Glavni tekmeč avstrijskemu surovemu cinku je pruska Šlezija, ki jo je priroda tako obogatila, da se cinkovica nahaja tik poleg ogljinih slojev, ki dajejo vrlo dobro in ceno pridobivno kameno oglje; ima pa tudi ta dežela prav nizke železniške voznine, tako, da plača celó za surovi cínk od

Mrzla sapa Vernih duš večera ostrupila je dete usodno.

„Dušica moja!“ šepeče mati; zaradi solz ne more dalje govoriti.

Dete zastoče, jame dihteti a zopet zaspi. Mati obupuje.

„Mama!“ kliče dete v sanjah, „mama, pit, pit! — a glej, angeljček, angeljček — mama — dej mi to punčiko — mama!“

„Mama!“ kliče dete pojemajoč, probudivši se, hrapljavi glas se mu vsipa iz grla.

Mati je stisne v naročaji in ziblje sem ter tija; počasi se utolaži ter zaspi. Mati je položila v posteljico nazaj, usede se na kraj postelje in nasloni glavo ob dlan; ona ne čuti, ona ne sliši — liki kip. Ona gleda le svoje dete, le svoje dete, kako trpi, se trese in — umira.

To traja nekoliko ur.

Potem se čuje globoko ihtenje. Žena se obrne k podobi Matere božje — moli.

Polagoma pada to utrujeno telo vsled nočnega bdenja na posteljo — premnoge solze močijo vzglavje. — — —

Zvunaj pa vihar dalje buči. Naglo prestane ta njegova besna pesen; nastane tišina. — Dež vdarja na okno; naglo se zablisne, grom globoko doni.

šlezijskih talilnic do Dunaja manj voznine, nego naše planinske cinkarnice. Voznine od cinkovih rudnikov do južno-avstrijskih cinkarnic veljajo malo ne ravno toliko, kolikor v gorenji Šleziji ruda sama na licu talilnic. Razven tega dobiva gorenja Šlezija od blizu cene in prav dobre neizgorne glíne, naše planinske cinkarnice pa si morajo tudi neizgorno glino po visoki ceni in voznini deloma celó iz inozemlja naročevati.

Koliko imajo avstrijske cinkarnice nasproti nemškimi po neugodnih razmerjih trpeti, razvidi se najbolj jasno iz njihove nemožnosti, da bi prikupili cinkovice v tirolskem Schneebergu, takó, da se pridelki tega eraričnega cinkovega rudnika uže leta v inozemstvo prodajajo. Ako bi naše planinske cinkarnice imele nizke voznine ali te izravnajočo zaščitno colnino, prikupili bi si tirolski rudnik bistveno, razširili delo in pomnožili izdelek za kacic 20 000 metercentov surovega cinka na leto; bilo bi njima možno izdelovati ne le surov cínk, marveč tudi druge njegove proizvode — posebno cinkovo pločevino — ter bi s tem povečale vrednost svojih izdelkov. Bilo bi njima sploh možno, da bi rudo draže plačevali, po tem pa bi se iz leta na leto pešajoče pridobivanje rude vnovič oživilo in domače izdelovanje cinkovice ter surovega cinka izdatno pomnožilo.

Da bi avstrijske cinkarnice mogle izdelovati več cinka, razvidno je iz tega, da se prideluje več cinkovine nego se je doma uplavi, in da bi se lahko vsa pridelana ruda doma porabila dokazuje uže to, da se mnogo surovega cinka uvažuje.

Trošivci surovega cinka bi se tem ne predali samotrštvu, ker bi se še vedno dovelj cinka uvaževalo, in ker se teží le na to, da bi se izdelovanje toliko pomnožilo, kolikor se planinske cinkovice prideluje.

Celó Rusija, kjer so gledé cinkove obrti na Rusko-Poljskem blizu ravno ista razmerja za izdelovanje, kakor v sosednji Gorenji Šleziji, brani svoje izdelke surovega cinka z zaščitno carino za pud 40 kopejk, to je 3 gld. 60 kr. za 100 kilogr. Opiraje se na vse to, predlaga odsek za cínk colnino s 5 gld.

7.) Za tarif. šte. 322 in 323.

Odsek priporoča najtopleje po vis. c. kr. vladi v colno novelo sprejeta povišanja in predlaga v tarif. šte. 322 carino za „svinčeni pepel, svinčeni glaj (sreberni in zlati glaj)“, z dosedanjega postavka 1 gld. 50 kr. povišati na 2 gld. za 100 kilogr.; v tarif. št. 323 pa, da se obtežé: „svinčena bel, masikot in menig“, ki imajo sedaj carino s 3 gld. določeno, z jednako carino kakor svinčeni cukor s 5 gld. za 100 kilogr.

(Dalje prihodnjič.)

Žena pri postelji se zgane. Presunljivi jek zazveni po sobi. Kakor levica skoči k detetovi posteljici.

„Moj otrok, moj otrok, moj zlati!“ tarnajo njene blede ustne. Tresóče svoje roke steza po posteljici. „Ubožec moj!“ šepeče. Naglo se vzpenja, mane si oči. Ne verjame, ne, to ne more biti! Zopet napenja bolj in bolj oči. Nagiba se bolj in bolj k posteljici — roka otrokova je ledena, odrevenela, očesice zbuljeno, toda tako, da človek mora plakati. Zdi se, kakor bi dete gledalo proseče svojo mater — na ustnih ostal mu je otroški usmev. Mati se nagne k ustnim otrokovim, je poljublja joč.

Dete je mrtvo! Trpko si očita potrta mati, nemo stoječa tik mrtve Ančike: „Čemu je dete tebi v žalost? Zakaj ne ti detetu v veselje?“ Iz njenih očí se pak vsuje potok solza na mrtvo dete.

Zvunaj se je zopet zjasnilo, mesec se prikaže izza temnih oblakov in obseva široko okolico, in milijarde zvezd leskeče na nebu.

Mamica draga, ne plakaj! Na nebu vidim zvezdico in ta je duša tvojega srečnega deteta. Ne plakaj!

Ant. Sušnik.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Nekateri listi zatrjujejo, da minister za vnanje zadeve, grof Kálnoky, odstopi koj, ko se zaključijo delegacije. Ta vest pa je najbrže samo *pium desiderium* nekaterih ministrovih nasprotnikov.

Deželni proračun za Česko znaša za prihodnje leto 8005000 gld. Deželni odbor je predlagal, naj se pobira 30 1/2 odstotkov deželne priklade.

V seji hrvatskega sabora z dné 29. t. m. naznanil je ban, da je Nj. veličanstvo cesar izvolil sprejeti čestitke sabora k Najvišjemu imendanu. Budgetni odsek predložil je poročilo o proračunu deželnega zaklada za 1886. leto. Proračun kaže skoro v vseh odstavkih večji ali manjši prebitek.

Ogerska deželna razstava zatvori se prihodnjo sredo. Zatvorenje izvrši se brez posebne slovesnosti. Cesarjevič Rudolf izjavil bode v navzočnosti predsedstva, članov deželne komisije in razstavljalcev, da se razstava zaključí.

Tuje dežele.

Grčija še menda vedno misli na vojno, kajti najnovejše vesti pravijo, da so se sklicali mornarski rezervisti v službo. Delyannis predložil je tudi zbornici postavni načrt, po katerem naj bi se od vseh plačil, katera vlada plačuje svojim uradnikom, odtegnilo po 5% za časa mobilizacije.

Angleški parlament razpusti se dne 18. novembra, in splošne volitve vršiti se imajo dne 24. novembra. Po postavi mora se novi parlament čez jeden mesec po volitvah sniti. V Angleški se vender redko vrše zasedanja parlamenta pred Božičem ter trajajo le kratek čas. Navadno se parlament snide proti koncu januarja ali v začetku februarja.

Iz Tonkinga prihajajo za Francoze ugodne vesti. Pomirjenje Anama in Tonkinga ni več nemogoča stvar. Ta ugodna poročila vplivajo zelo ugodno v Franciji v pomirjenje strank, katere so se protivile tej politiki.

V Afganistanu nastalale so zopet zmešnjave. Afganska oblastva postopajo preveč strogo, zaradi tega prišla je iz Mejmanaha deputacija prosit ruske pomoči.

Razne vesti.

(Po nedolžnem obsojen.) Pred nedolгим bil je v Petrogradu nek Miranovič, kateri je bil obdolžen, da je umoril Saro Becker in od prve inštanice tudi obsojen, pri prizivni obravnavi nekrivim spoznan. O tem govoreč, pripoveduje nek petrograšk časopis o zelo podobnem slučaju, ki se je dogodil leta 1851, kateri pa se je končal za obtoženca bolj nesrečno. Bilo je ob osmi uri necega jutra imenovanega leta, ko prišla dva možka s precej velikim kovčekom do necega mesta, kjer se je čez vodo prepeljavalo. Tu najameta si čoln in velita brodniku, da ja prepelje v Jelazin. Kovček vzela sta bila seboj in dospelja na ono stran, naprosita brodnika, da pazi na kovček, dokler si ne dobita voza. Nepoznana šla sta, a vrnila se ne več. Brodnik čakal je jedno, dve uri, a potem poloti se ga nemir in naznani celo zadevo redarstvu. Odprli so kovček in v njem dobili slečeno žensko truplo. Preiskava se prične. Tedaj se še ni mnogo na to pazilo, kedo je dospel v mesto, ali zapustil ga, vse jedno pa se je redarstvu posrečilo zvedeti, da je pred kratkim odpotovala baronesa R. iz svojega stanovanja, a kam, ni vedel nihče. Pozvedovalo se je zaradi tega pri hišniku, a tudi on ni hotel nič vedeti o tem. Rekel je, da baronesa večkrat odhaja z doma, ne da bi svojim služabnikom povedala, kam. Začeli so preiskavati posamezne sobe in tako pridejo tudi v sobo, ki je bila po tleh na debelo s prahom pokrita. Samo na jedni strani poznalo se je, da je še pred nedolгим ondi nekaj stalo. Na vprašanje, kaj da je ondi bilo, odgovori hišnik, da kovček, katerega mu je baronesa pri svojem odhodu podarila in katerega je nekemu trgovcu prodal. To je bilo uže dokaj sumljivo. Ko mu pokažejo kovček, v katerem je ležalo žensko truplo, obstal je hišnik takoj,

da je to isti kovček, ki mu ga je podarila baronesa in ki ga je potem prodal. Ko pride hišnik z redarji do onega trgovca, ki je bil po njegovi trditvi kovček od njega kupil, ni hotel ta o tem nič vedeti, ampak je zatrjeval pri živem Bogu, da tega kovčka niti kupil, niti prodal ni. Hišnik je potem tudi umorjeno žensko za svojo zapovedovalko baroneso R. spoznal; isto tako nek duhovnik. Sedaj ni bilo nikake dvojbe več. Hišnika so sodili in navzlic njegovemu zatrjevanju, da je nedolžen, obsodili. Odmerili so mu sto udarcev s knuto in potem poslali ga za vse življenje v Sibirijo. A komaj preteče mesec, ko naznani nekdo pri sodniji, da se je baronesa R. vrnila. In res je bilo tako. Hišnika so poklicali nazaj, a sto skelečih udarcev s knuto in ves trud daljnega potovanja je le pretrpel. In kar je pri vsem tem glavna stvar — temu, kedo je bila umorjena ženska in kedo je doprinesel zločin, niso prišli nikdar na sled.

Domače stvari.

(Avdijenca.) Nj. veličanstvo cesar izvolil je predvčeranjim v avdijenci sprejeti gosp. dvornega svetovalca viteza Miklošiča in gosp. vladnega svetovalca dr. Keesbacherja.

(Nj. veličanstvo presvitla cesarica) je s svojega potovanja dospela včeraj popoldne v Miramare. V ponedeljek, dné 2. novembra, odpelje se Nj. veličanstvo v Gödöllö. Svoje bivanje v Miramare porabi presvitla cesarica za različne izlete, obišče tudi Trst.

(Reguliranje hudournikov na Gorenjskem in Notranjskem.) Visoko ministerstvo poljedelstva naročilo je vodstvu gozdnega oddelka za urejevanje hudournikov v Beljaku, da odpošlje prej ko mogoče izvedenca v one kraje na Notranjskem in Gorenjskem, ki so po letošnjem poplavljenju toliko trpeli. Njegova naloga je, dotične občine poučiti, kako se jim je naj primerneje obvarovati pred hudourniki, ako bi pretili na novo prodreti, ne da bi se za sedaj uže pričelo sistematično urejevanje, ali da bi se to s provizoričnimi napravami morda še obteževalo, potem ima pa tudi primeroma določiti one svote, ki bi se potrebovale za sistematično urejevanje, tako da bi morda deželni zbor uže letos zamogel baviti se s to zadevo.

(Dar.) Premil. gosp. knezoškof dr. Misija daroval je za „Národno Šolo“ 50 gold.

(Osebnosti.) Deželne sodnije svetovalec v Ljubljani gosp. Rajmund Zhuber pl. Okróg dobil je povodom zaprosenega umirovljenja naslov in značaj nadsodnije svetovalca v priznanje njegovega mnogoletnega in uspešnega službovanja.

(Položaj suplentov.) Poslanec Mattusch in dr. predložili so državnemu zboru predlog o zakonu gledé suplentov in pomožnih učiteljev na državnih srednjih šolah in učiteljskih. Po tem zakonu zboljša se gmotni položaj suplentov in pomožnih učiteljev.

(Slovensko gledališče.) Jutri igrala se bode v tukajšnjem gledališču igra „Mlinar in njegova hči.“

(Sprememba posestva.) Gospoda Josipa Kušarja hišo v Gradišči št. 15 kupil je gosp. Andrej Črne za 9700 gold.

(Duhovenske spremembe v krški škofiji.) Za župnika v Ettendorf je imenovan g. Jožef Stefaner, dozda župnik v Löllingu. — Prestavljeni so: g. kaplan Leop. Pazdera iz Sovodja v Volšberk; g. kaplan Jožef Pfohl iz Volšberka v Sovodje; gosp. provizor Jan. Obereder iz Moravé (Mörtschach) v Breg. — Razpisane so fare Motnica (Mettnitz) in Holmec (Kolbnitz). — Gosp. Jož. Jandelj, do zdaj kaplan v Zagornici (Sagriz), je prestavljen za provizorja v Kot (Winkler), za kaplana v Zagorico pa je poklican novomašnik g. Jožef Habernik. — Umrl je g. Pavel Kohlmaier, dekan in župnik v Bregu.

(Za popravo stolne in župne cerkve v Mariboru) se potrebuje še 30 000. Privoljeno je pobirati za to doneske po Zgornjem in Spodnjem Avstrijskem, Štajerskem, Kranjskem in Koroškem.

(Dva otroka zgorela.) Iz Gorice poroča se grozna nesreča: Zakonska šla sta v gostilno ter vzela s seboj jednega otroka, doma pa sta pustila še dva otroka, jednega 3 1/2, drugega 1 1/2 leta starega. Med tem ko sta se pozno zvečer zakonska zabavala v

gostilni, dogodila se je otrokoma doma nesreča; prevrnila sta gorečo petrolejevo svetiljko, nastal je ogenj ter pričelo hudo goreti. Ko so ljudje ulomili vrata, bil je starejši otrok v postelji uže mrtev, mlajši pa tako hudo ožgan, da je tudi kmalu potem umrl.

(Samomorilec.) kateri se je v sredo ustrelil v železniškem vozu iz Trsta vozečega jadrnega vlaka, imenuje se Moric Braune, ekonom iz Ogerske.

(Neukreten lovec.) Iz Gorice se poroča, da je bil minolo nedeljo v bližini Vrtojbe na lovi E. B., avskultant pri goriški okrožni sodniji, a mož je bil menda še malo vajen lova, kajti meneč streljati na jerebico, ustrelil je mimo idočega kmeta v prsi tako močno, da so nevarno ranjenega morali prepeljati v bolnišnico.

Zahvala.

Poliška občina je l. 1872 zidala novo šolsko sople; tedanji načelnik stavbenega odbora jo je nepotrebno vpletel v dolgotrajno računsko pravdo, katero je zgubil l. 1878, ker je edino občino tožil, dasi je k zidanki patron dodal 1000 gld. Leta 1880. je v drugi pričel pravdo zoper občino in zoper c. kr. finančno prokuraturo; zdaj je po vseh sodnih stopinjah pravda končana, in tožnik jima mora vse pravdine stroške v znesku 499 gld. 42 1/2 kr. povrniti.

V zahvalo za marljivo pravdino namestenje je odbor poliške občine vodjo c. kr. finančne prokurate, blagorodnega gosp. dr. Josipa Račiča, višega finančnega svetnika, soglasno volil častnim občanom ter sta mu diplomo izročila župan in načelnik krajnega šolskega sveta.

Od krajnega šolskega sveta na Polici, 29. oktobra 1885.

Martin Derčar,
načelnik.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Sredec, 31. oktobra. Bolgarska vlada uradno izjavlja, da je poročilo iz Niša, da so Bolgari zaprli vse meje ter da bolgarski prostovoljci vznemirjajo srbske obmejne kraje, neresnična.

Dunaj, 30. oktobra. Dr. Herbst je nevarno obolel.

Niš, 30. oktobra. (Uradno.) Bolgari zaprli so povsod meje in izdal se je ukaz, naj se vsak Srb, ki prestopi mejo, umori. Vsled tega se je srbskim četam zaukazalo, na tako neutemeljeno postopanje odgovoriti z orožjem. Bolgarski prostovoljci so uže na več krajih pričeli napadati srbske obmejne vasi.

Rim, 30. oktobra. Včeraj je v provinciji Palermo na koleri obolelo 63 oseb in 19 umrlo. V mestu Palermo je obolelo 20 oseb in umrlo 12.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 31. oktobra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.50
„ „ „ srebri	83. —
Zlata renta	109.20
5% avstr. renta	100. —
Delnice národne banke	869. —
Kreditne delnice	283.50
London 10 lir sterling	125.10
20 frankovec	9.94 1/2
Cekini c. kr.	5.93
100 drž. mark	61.50

Tuji.

Dné 29. oktobra.

Prt Mallé: Pollak, fabrikant, in Hochheimer, potovalec, z Dunaja. — Sborowitz, potov., iz Rihnova. — Margoni, potov., iz Feldkirchna. — Behofschitz, potov., iz Linca. Staudinger, trgovec, iz Gradca. — Aljančič, kaplan, iz Smartina.

Prt Slonn: Gutmann, trgovec, iz Norimberka. — Mensch in Modistan, krošnjarja, z Dunaja. — Urbanek in Steiner, trgovca, iz Prage. — Landesmann, trgovec, iz Jägerndorfa. — Dr. Binter, c. kr. okrajni zdravnik, iz Kamnika. — Rosenberg, trgovec, iz Zagreba.

Umrli so:

V civilni bólnici:

Dné 27. oktobra. Fran Svete, delavec, 29 l., kron. jetika. — Josip Okorn, delavec, 45 l., hiba srčnega jezička. — Urša Modic, gostinja, 72 l., opešanje.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
30. oktbr.	7. zjutraj	731.32	0.6	s. sl.	jasno	0.00
	2. pop.	732.10	8.6	vzh. sr.	"	
	9. zvečer	734.62	1.2	vzh. sl.	"	

Vožni red Rudolfove železnice,
veljaven od 1. oktobra 1885.
Ljubljana-Terbiž.

Postaje	Osobni vlaki		
	1. 2. 3. razred zjutraj	1. 2. 3. razred dopolud.	1. 2. 3. razred zvečer
Ljubljana, juž. želez. odh.	6.40	11.40	6.35
Ljubljana, Rud. želez. "	6.44	11.45	6.39
Vižmarje "	6.53	11.55	6.48
Medvode "	7.04	12.07	6.59
Loka "	7.17	12.21	7.12
Kranj "	7.31	12.38	7.26
Podnart-Kropa "	7.48	12.56	7.43
		popol.	
Radovljica (m. p.) "	8.05	1.14	8.—
Lesce-Bled "	8.12	1.24	8.08
Javornik "	8.29	1.46	8.25
Jesenice "	8.39	1.57	8.33
Dovje "	8.56	2.18	8.49
Kranjska Gora "	9.21	2.48	9.11
Rateče-Bela Peč "	9.37	3.03	9.24
Terbiž prih.	9.55	3.20	9.38

Terbiž-Ljubljana.

	po noči	popol.	zvečer
Terbiž odh.	12.36	1.10	6.20
Rateče-Bela Peč "	1.01	1.30	6.39
Kranjska Gora "	1.22	1.46	6.53
Dovje "	1.55	2.19	7.19
Jesenice "	2.23	2.43	7.41
Javornik "	2.30	2.50	7.48
Lesce-Bled "	2.56	3.15	8.13
Radovljica (m. p.) "	3.03	3.22	8.21
Podnart-Kropa "	3.27	3.44	8.44
Kranj "	3.47	4.02	9.03
Loka "	4.06	4.20	9.20
Medvode "	4.21	4.34	9.34
Vižmarje "	4.34	4.46	9.46
Ljubljana, Rud. žel. prih.	4.44	4.55	9.55
Ljubljana, juž. žel. "	4.50	5.—	10.—

Umetne

zobe in zobovja

vdevlje po najnovejšem **amerikanskem** načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje **plombovanja** in vse **zobne operacije** (39) 60

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, 1. nadstropje.

V založništvu našem izšla je na svitlo knjiga:

Saljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik
učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana stane 60 kr.,
franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na
Anolda Reifa, Dunaj, L., Pestalozziggasse 1.,
najstarejša trdnja te vrste.

Natanóneje izpovedbe in prospekti
zastonj. (22) 50—35

Odgovorni urednik J. Naglič.

Carsko, marčno in bock-pivo

iz pivovara bratov **Kosler**
priporoča
v zabojih po 25 in 50 steklenic
A. Mayerjeva
trgovina piva v steklenicah
v Ljubljani. (118) 16

Uže 87 let obstoječa

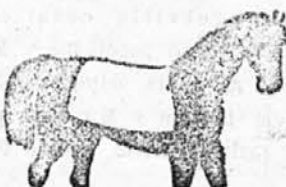
ces. kralj. dež. priv.

tovarna za odeje in koce

od prejšnje firme

Lichtenauerjeva vdova & sinovi
razpošilja po svoji dunajski zalogi

konjske odeje

190 cm. dolge, 130 cm.
široke v nepokončljivi
kakovosti temni podlagi
in živimi obkrajki, ko-
mad po

1 gld. 65 kr.

uštevi zavitek, torej brez stroškov.

Samo vsled ogromnega izdelovanja in velikan-
skega razpečavanja nam je možno, te **konjske odeje**
prodajati v tako izborni kakovosti po tako neobičajno
nizki ceni.

Razpošilja se proti povzetju. — Blago, ki ne
ugaja, vzprejema se brez pomisleka nazaj. (158) 3-3

Pazi naj se natanko na adresu:

Glavna zaloga:

Silberstern, Dunaj, I., Rothenurmstrasse 14.

Najfinejši

bohinjski sir

(160) 5

prav po ceni priporoča

J. R. Paulin v Ljubljani,
specerijska trgovina Pred škofijo št. 1.

Blago za ženske obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti

3-10 metrov { za gld. 4,96 iz dobre ovčje volne;
za " 8,— " boljše "
jedno obleko { " 10,— " fine "
" 12,40 " jako fine "

Peruvijen iz najfine ovčje volne v najmoder-
nih bojah, najnoveje za **gospejne suknene**
obleke, meter po gld. 2,20 in gld. 2,40.

Črni kozuhasti Palmerston-tricot, čista ovčja
volna za **gospejne zimske plašče, meter**
po 4 gld., loden za **gospejne plašče zoper**
dež in oblačila.

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8
in do gld. 12,—. Najfineje obleke, hlače, prevle-
kače ali svrhne suknje, blago za suknje in dežne
plašče, tifl, loden, komis, predenino, cheviot, tri-
cot, ogrinjače za dame in biljardne preproge,
peruvien, toskin priporoča

Ustanovljeno

Jan. Stikarofsky

—1866—

fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošilja-
vajo se gg. krojaškim mojstrom **nefrankovano.**
Pošiljatve proti povzetju čez 10 gld. **franco.**

V zalogi imam suknja vedno za več nego
150.000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki
svetovni trgovini ostane mnogo suknjenih **ostan-**
kov, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej pri-
poran, take ostanke po **jako nizkih fabriških**
cenah razpečavati. Vsak pametno misleč človek
mora sprevideti, da od tako malih ostankov **ni**
možno razpošiljati **vzorkov** na ogled, ker bi
marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh
vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je
torej skozi in skozi **sleparija,** ako firme sukn-
nega blaga inserirajo suknene ostanke; v tacih
slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne
od ostankov, torej je namen takega postopanja
očividni. (125) 24—17

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali
pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vsprejemljajo se v nemškem, ogerskem,
českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

Ravnokar išla je na svitlo v naši zalogi knjiga:

Prvo berilo in slovnica za slovenske ljudske šole

sèstavila **Razinger in Žumer.**

Cena vezani knjigi **24 kr.,** na vsakih 10 iztisov daje se jedna knjiga brezplačno.

Pripuščena je le-ta knjiga od vis. c. kr. naučnega ministerstva, da se
uvede v učilnice, ter je toplo priporočamo slavnim šolskim oblastnikom in
vsem slovenskim učiteljem. (160)

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Samo še danes

Budimpeštanske
razstavine

srečke po 1 gld.

11 srečk 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

100.000 gld.

(159) 14

Dalje **20.000 gld.** **10.000 gld.** **5000 gld.** a. v. itd. **4000 dobitkov**

Upravištvo razstavine loterije v Budimpešti, Andrassyjeva ulica 43.

Tiskata in zalagata **Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani**